



## Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

16 февруари 2017 година \*

„Преюдициално запитване — Член 267 ДФЕС — Съдебен секретар — Понятие за национална юрисдикция — Задължителна юрисдикция — Изпълнение на правораздавателни функции — Независимост — Липса на компетентност на Съда“

По дело C-503/15

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (съдебен секретар на специализирания съд за дела, свързани с насилието върху жени, град Тераса, Испания) с акт от 17 септември 2015 г., постъпил в Съда на 23 септември 2015 г., в рамките на производство по дело

**Ramón Margarit Panicello**

срещу

**Pilar Hernández Martínez,**

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: J. L. da Cruz Vilaça, председател на състава, A. Tizzano (докладчик), заместник-председател на Съда, M. Berger, A. Borg Barthet и F. Biltgen, съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: K. Malacek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 13 юли 2016 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Margarit Panicello, от L. Rodríguez Soria, abogada,
- за испанското правителство, от M. J. García-Valdecasas Dorrego и A. Rubio González, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от J. Vaquero Cruz и Д. Русанов, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 15 септември 2016 г.,

\* \* Език на производството: испански

постанови настоящото

## Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на понятието „юрисдикция“ по смисъла на член 267 ДФЕС, на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) и на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273) и на Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между г-н Ramón Margarit Panicello, адвокат, и г-жа Pilar Hernández Martínez, негова клиентка, по повод на възнагражденията, дължими за предоставените ѝ правни услуги в рамките на производство относно упражняването на родителските права.

## Правна уредба

### *Правото на Съюза*

#### Директива 93/13

- 3 Член 6, параграф 1 от Директива 93/13 гласи:

„Държавите членки определят изискването, включените неравноправни клаузи в договори между потребители и продавачи или доставчици да не са обвързващи за потребителя, при условията на тяхното национално право, и че договорът продължава да действа за страните по останалите условия, когато може да се изпълнява и без неравноправните клаузи“.

- 4 Съгласно член 7 от тази директива:

„1. Държавите членки [гарантират], че в интерес на потребителите и конкурентите, съществуват подходящи и ефективни мерки за предотвратяване на употребата на неравноправни клаузи в договори, сключени между потребители и продавачи или доставчици.

2. Посочените в параграф 1 мерки включват разпоредби, даващи възможност на лица или организации, които имат правен интерес от защитата на потребителите, по смисъла на националното законодателство, да сезират, при условията на националното право, съд или компетентен административен орган, които да решат дали клаузите на договора, изготвени с цел за общо използване са неравноправни, и да предприемат подходящи и ефективни мерки по преустановяване на продължаваща употреба на подобни клаузи.

[...]“.

Директива 2005/29

5 Член 6, параграф 1 от Директива 2005/29 гласи:

„Заблуждаваща е тази търговска практика, която съдържа невярна информация и следователно е невярна, или по някакъв начин, включително когато посредством цялостното представяне заблуждава или е възможно да заблуди средния[...] потребител, дори и ако съдържащата се в нея информация[...] е фактически точна, по отношение на един или повече от посочените по-долу елементи, и във всички случаи подтиква или е възможно да подтикне потребителя да вземе решение за сделка, което в противен случай не би взел:

[...]

г) цената или начина, по който е формирана цената или съществуването на специфично ценово предимство;

[...]“.

6 Текстът на член 11, параграф 1 от тази директива е следният:

„Държавите членки осигуряват достатъчни и резултатни средства за борба срещу нелоялни търговски практики с оглед постигане на съответствие с разпоредбите на настоящата директива в интерес на потребителите.

[...]“.

7 Член 12 от посочената директива предвижда:

„Държавите членки предоставят на съдилищата или административните органи правомощия, за граждански или административни производства, предвидени в член 11:

а) да изискат от търговеца да представи доказателства относно точността на фактически твърдения[,] свързани с търговска практика[,] ако, отчитайки законния интерес на търговеца и всяка друга страна по производството, такова изискване е уместно на база обстоятелствата по конкретния случай;

и

б) да считат фактическите твърдения за погрешни, ако не са представени доказателствата[,] изискани по точка а)[,] или са счетени за недостатъчни от съда или от административния орган“.

*Испанското право*

LORJ

8 Ley Orgánica 6/1985 del Poder Judicial (Устройствен закон 6/85 за съдебната власт) от 1 юли 1985 г. (BOE № 157 от 2 юли 1985 г., стр. 20632), изменен с Ley Orgánica 19/2003 (Устройствен закон 19/2003) от 23 декември 2003 г. (BOE № 309 от 26 декември 2003 г., стр. 46025) (наричан по-нататък „LORJ“) урежда правния режим и съдържанието на функциите на Secretario Judicial (съдебен секретар), наречен „Letrado de la administración de la justicia“ след приемането на Ley Orgánica 7/2015 (Устройствен закон 7/2015) от 21 юли 2015 г. (BOE № 174 от 22 юли 2015 г., стр. 61593).

- 9 Член 440 от LOPJ предвижда, че Secretarios Judiciales (съдебните секретари) „са държавни служители, които се числят към висша съдебна служба, единна структура с национален характер, обхваната от управлението на правосъдието и подчинена на Министерството на правосъдието и които упражняват функциите си като органи [...]“.
- 10 Член 446, параграф 1 от LOPJ, който урежда предпоставките за отвод и отзоваване, предвижда, че Secretarios Judiciales „трябва да си направят отвод в случаите, предвидени за съдиите и за останалите магистрати, а ако не направят това, могат да бъдат отзовани“.
- 11 Член 452 параграф 1 от LOPJ определя правомощията на Secretarios Judiciales (съдебните секретари), както следва:

„Secretarios Judiciales изпълняват функциите си, като спазват принципите на законност и непристрастност във всички случаи, принципите на самостоятелност и независимост — при упражняване на удостоверителните си правомощия, както и принципите на единно действие и на йерархична зависимост — при изпълнението на всички останали функции, възложени им по силата на настоящия закон, на процесуалните разпоредби и свързаните с тях текстове, както и на приложимия към тях устройствен закон. Функциите на Secretarios Judiciales не могат да бъдат предмет на делегиране или упълномощаване, което не изключва прилагането на член 451, параграф 3“.

- 12 Член 465 от LOPJ предвижда:

„Правомощия на Secretarios de Gobierno:

[...]

6. Издаване на разпореждания до Secretarios Judiciales на съответната им територия [...].

[...]

8. Изготвяне на циркулярни писма и издаване на служебни разпореждания до Secretarios Judiciales на съответната им територия [...]. [...] Те не могат да издават специални разпореждания по конкретни дела, по които работи Secretario Judicial в изпълнение на удостоверителните си правомощия или на правомощията си да организира и ръководи процеса“.

- 13 Текстът на член 467 от LOPJ е следният:

„Под прякото ръководство на Secretario de Gobierno, Secretario Coordinador [...]:

1. Издава разпореждания на Secretarios Judiciales на своята територия за доброто функциониране на службите, за които те отговарят.
2. Следи за правилното изпълнение на насоките в циркулярните писма и на разпорежданията, изготвени от Secretario de Gobierno, на когото е подчинен“.

Кралски декрет 1608/2005

- 14 Real Decreto 1608/2005 por el que se aprueba el Reglamento Orgánico del Cuerpo de Secretarios Judiciales (Кралски декрет 1608/2005 за одобряване на устройствения правилник за съдебните секретари) от 30 декември 2005 г. (BOE № 17 от 20 януари 2006 г., стр. 2527), също урежда правния режим на Secretarios Judiciales (съдебните секретари).

15 Член 3, параграфи 2 и 3 от този кралски декрет гласи:

„2) [Secretarios Judiciales] спазват принципите на самостоятелност и независимост при упражняване на удостоверителните си правомощия.

3) При упражняване на функциите си по управление [...] на съдебната служба и на функциите, които са им възложени по силата на Устройствения закон за съдебната власт и на настоящия декрет, с изключение на посочените в предходната точка, те спазват принципите на единно действие и на йерархична зависимост [...]“.

16 Член 16 от посочения кралски указ предвижда:

„Secretarios de Gobierno имат следните правомощия в съответната им област на дейност:

[...]

g) издават разпореждания до Secretarios Judiciales на съответната им територия [...].

h) изготвят циркулярни писма и издават служебни разпореждания до Secretarios Judiciales на съответната им територия [...]. [...] Те не могат да издават специални разпореждания по конкретни дела, по които работи Secretario Judicial в изпълнение на удостоверителните си правомощия или на правомощията си да организира и ръководи процеса.

[...]“.

LEC

17 Производството за изпълнение на вземания за възнаграждения е уредено в Ley 1/2000 de Enjuiciamiento Civil (Закон 1/2000 за гражданското съдопроизводство) от 7 януари 2000 г. (BOE № 7 от 8 януари 2000 г., стр. 575, наричан по-нататък „LEC“). След реформата, въведена с Ley 13/2009 de reforma de la legislación procesal para la implantación de la nueva Oficina judicial (Закон 13/2009 за реформа на процесуалното законодателство и създаването на новата съдебна служба) от 3 ноември 2009 г. (BOE № 266 от 4 ноември 2009 г., стр. 92103), който е влязъл в сила на 4 май 2010 г., изключителната компетентност за провеждането на това производство е възложена на Secretario Judicial (съдебният секретар).

18 По-конкретно член 34 от LEC относно „сметките за възнаграждения на съдебния пълномощник“ предвижда в параграфи 1 и 2:

„1. За вземанията си срещу неизправен упълномощител за възнаграждение и разноски, които последният му дължи за съответното дело, съдебният пълномощник може да подаде до Secretario Judicial, в чийто район е установен, подробна и обоснована сметка, като декларира, че претендираните суми, посочени в нея, са му дължими и не са платени [...]“.

2. След постъпване на сметката Secretario Judicial издава заповед срещу упълномощителя да заплати дължимата сума, ведно с направените съдебни разноски, или да оспори сметката в десетдневен срок. Ако упълномощителят не плати или не подаде възражение, се пристъпва към принудително изпълнение.

Ако в посочения срок упълномощителят подаде възражение, Secretario Judicial проверява сметката и преписката по делото, както и представените документи и в десетдневен срок издава постановление, в което определя сумата, дължима на съдебния пълномощник. Ако упълномощителят не плати в петдневен срок, се пристъпва към принудително изпълнение.

Постановлението по предходната алинея не подлежи на обжалване, но и не предопределя, дори отчасти, изхода на евентуалното последващо производство по общия исков ред“.

19 Член 35 от ЛЕС, озаглавен „Адвокатски възнаграждения“, гласи:

„1. Адвокатът може да подаде срещу представляваната от него страна молба за изпълнение на вземането му за възнаграждение по съответното дело, като представи подробна сметка и изрично декларира, че исканото възнаграждение е дължимо и не е платено.

2. След постъпване на молбата Secretario Judicial изпраща на длъжника покана да плати съответната сума ведно с направените разноски или да оспори сметката в десетдневен срок. Ако упълномощителят не плати или не подаде възражение, се пристъпва към принудително изпълнение.

Ако в посочения срок вземането бъде оспорено по съображението, че възнаграждението не е дължимо, се прилага член 34, параграф 2, втора и трета алинея.

Ако вземането бъде оспорено по съображението, че възнаграждението е прекомерно, размерът му се преизчислява в съответствие с предвиденото в член 241 и сл., освен ако адвокатът не докаже, че този размер е предварително определен в приета от оспорващия писмена прогнозна сметка, и се издава постановление, в което се определя дължимата сума. Ако упълномощителят не плати в петдневен срок, се пристъпва към принудително изпълнение.

Това постановление не подлежи на обжалване, но и не предопределя, дори отчасти, изхода на евентуалното последващо производство по общия ред.

3. Ако длъжникът не подаде възражение в предвидения срок, се допуска принудително изпълнение за сумата, посочена в сметката, ведно с направените разноски“.

### **Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси**

20 От акта за преюдициално запитване е видно, че за да осигури защитата си в производство относно упражняването на родителските права, висящо през 2013 г. пред Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (специализираният съд за дела, свързани с насилието върху жени, град Тераса, Испания), г-жа Hernández Martínez прибягва до услугите на адвокат Margarit Panicello.

21 На 27 юли 2015 г. по молба г-н Margarit Panicello пред тази юрисдикция е образувано дело срещу г-жа Hernández Martínez за изпълнение на вземания за възнаграждения в размер на 1 095,90 EUR.

22 Като отбелязва, че няма данни, преди да е бил упълномощен, г-н Margarit Panicello да е уведомил г-жа Hernández Martínez за приблизителната тарифа на извършваните от него услуги, Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (съдебният секретар на специализирания съд за дела, свързани с насилието върху жени, град Тераса), който е компетентен да разгледа посочената молба съгласно член 35 от ЛЕС, констатира обаче, че провежданото производство, от една страна, не му позволява да упражни служебно контрол за евентуалното наличие на неравноправни клаузи в договора, сключен между адвоката и неговия клиент, или на нелоялни търговски практики на адвоката относно предварителното уведомяване за предполагаемата тарифа на извършваните от него услуги, и от друга страна, ограничава възможността за клиента ответник да представи доказателства, различни от определени документи или експертни заключения, за да оспори претендираната сума.

- 23 Така Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (съдебният секретар на специализирания съд за дела, свързани с насилието върху жени, град Тераса, Испания) повдига въпрос за съвместимостта на това производство с директиви 93/13 и 2005/29. Той изпитва съмнения относно съвместимостта на това производство с член 47 от Хартата, доколкото постановлението, с което слага край на производството за изпълнение на вземания за възнаграждения, когато длъжникът не заплати претендираната сума доброволно и не я оспори, не подлежи на обжалване по съдебен ред, а позволява на адвокатата да пристъпи направо към принудително изпълнение на определената сума.
- 24 В този контекст, за да провери дали е оправомощен да отправи преюдициално запитване до Съда, Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (съдебният секретар на специализирания съд за дела, свързани с насилието върху жени, град Тераса) повдига преди всичко и въпроса дали може да бъде окачествен като „юрисдикция“ по смисъла на член 267 ДФЕС, като се има предвид, че във вътрешното право, както е видно от член 440 от LOPJ, той е само държавен служител в службата, обхваната от управлението на правосъдието към Министерството на правосъдието, и че производствата, в които упражнява функциите си, са квалифицирани като административни, а не като правораздавателни съответно от Tribunal de Conflictos de Jurisdicción (Съд по дела за съдебна компетентност, Испания) в Решение № 4/2011 от 28 септември 2011 г. относно производство за изпълнение на вземания за възнаграждения, както и от Tribunal Constitucional (Конституционен съд, Испания) в определение № 163/2013 от 9 септември 2013 г. и в решение № 58/2016 от 17 март 2016 г. относно Ley 29/1998 reguladora de la Jurisdicción Contencioso-administrativa (Закон 29/1998 за производството по административни спорове) от 13 юли 1998 г. (BOE № 167 от 14 юли 1998 г., стр. 23516).
- 25 При тези обстоятелства Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (съдебният секретар на специализирания съд за дела, свързани с насилието върху жени, град Тераса) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Членове 34 и 35 и член 207, параграфи 2—4 от [LEC], които уреждат производството за изпълнение на вземания за възнаграждения, противоречат ли на член 47 от [Хартата], доколкото не допускат възможност за съдебен контрол?

При утвърдителен отговор, в рамките на производството по членове 34 и 35 от [LEC] Secretario Judicial [(съдебният секретар)] има ли качеството „юрисдикция“ по смисъла на член 267 ДФЕС?

2) Членове 34 и 35 от [LEC], които не допускат служебен контрол за евентуални неравноправни клаузи или нелоялни търговски практики в договорите между адвокати и физически лица, които действат извън рамките на своята търговска или професионална дейност, противоречат ли на член 6, параграф 1 и член 7, параграф 2 от Директива 93/13, както и на член 6, параграф 1, буква г) и членове 11 и 12 от Директива 2005/29?

3) Членове 34 и 35 от [LEC], които не допускат събирането на доказателства в производството за изпълнение на вземания за възнаграждения, противоречат ли на член 6, параграф 1 и член 7, параграф 2 от Директива 93/13 [...], както и на точка 1, буква р) от приложението към същата?“.

#### **По преюдициалните въпроси** *Относно компетентността на Съда*

- 26 В началото следва да се провери, като е посочено в първия въпрос, дали Secretario Judicial (съдебният секретар) представлява „юрисдикция“ по смисъла на член 267 ДФЕС и дали вследствие на това той е оправомощен да отправи преюдициално запитване до Съда.

- 27 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика, за да прецени дали запитващият орган притежава качеството на „юрисдикция“ по смисъла на член 267 ДФЕС — въпрос, уреден единствено от правото на Съюза — Съдът взема предвид съвкупност от обстоятелства, а именно дали органът е законоустановен, дали е постояннодействащ, дали юрисдикцията му е задължителна, дали производството е състезателно, дали той прилага правни норми и дали е независим (вж. по-специално решения от 17 юли 2014 г., *Torresi*, C-58/13 и C-59/13, EU:C:2014:2088, т. 17 и от 6 октомври 2015 г., *Consorti Sanitari del Maresme*, C-203/14, EU:C:2015:664, т. 17).
- 28 Освен това, за да се установи дали национален орган, на който по закон са поверени различни по естество функции, трябва да се квалифицира като „юрисдикция“ по смисъла на член 267 ДФЕС, е необходимо да се прецени конкретното естество на функциите, правораздавателни или административни, които упражнява в специфичния нормативен контекст, в който му се налага да сезира Съда, за да се провери дали пред този орган има висящ спор и дали същият орган се произнася в производство, което приключва с правораздавателен акт (вж. в този смисъл решение от 17 юли 2014 г., *Torresi*, C-58/13 и C-59/13, EU:C:2014:2088, т. 19 и цитираната съдебна практика).
- 29 От преписката по делото пред Съда е видно, че в главното производство по силата на член 440 от LOPJ Secretario Judicial (съдебният секретар) е държавен служител във висша национална съдебна служба, обхваната от управлението на правосъдието и подчинена на Министерството на правосъдието.
- 30 След реформата, въведена със Закон 13/2009, испанският законодател е възложил на Secretario Judicial (съдебният секретар) изключителната компетентност да разглежда производства за изпълнение на вземания за възнаграждения като разглежданите в главното производство, които са уредени в членове 34 и 35 от ЛЕС и целта на които е да се гарантират на съдебните пълномощници и на адвокатите бързо признаване и изискуемост на някои специфични вземания за възнаграждения, както и издаването на изпълнително основание, позволяващо им незабавно събиране на тези вземания, когато съдебните пълномощници и адвокатите представят документи, доказващи явно основателността и размера на вземанията за незаплатени възнаграждения.
- 31 В случая, що се отнася най-напред до критерия за наличие на „задължителна“ юрисдикция на запитващия орган, следва да се приеме, че по принцип той не е изпълнен, тъй като компетентността на Secretario Judicial (съдебния секретар) да разглежда производства за изпълнение на вземания за възнаграждения по силата на членове 34 и 35 от ЛЕС има напълно инцидентен и факултативен характер. Всъщност съдебен пълномощник или адвокат може да подаде молба за изпълнение на вземане само за възнаграждения по вече приключено главно съдебно производство, в което е представлявал своя клиент. Освен това, за да събере тези вземания, той няма задължение нито от правна, нито от фактическа страна да подаде такава молба, а напротив, може свободно да направи избор между това производство и установително съдебно или заповедно производство.
- 32 Несъмнено Съдът се е произнасял в някои случаи по преюдициални въпроси, които са му отправяни от запитващи органи, чиято компетентност, макар да има факултативен характер, все пак не зависи от съгласието на страните и чиито решения са задължителни за тях, както и именно случаят със Secretario Judicial (съдебният секретар) в производствата за изпълнение на вземания за възнаграждения (вж. определение от 13 февруари 2014 г., *Merck Canada*, C-555/13, EU:C:2014:92, т. 18 и цитираната съдебна практика, решения от 12 юни 2014 г., *Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta*, C-377/13, EU:C:2014:1754, т. 28 и от 6 октомври 2015 г., *Consorti Sanitari del Maresme*, C-203/14, EU:C:2015:664, т. 23).



- 33 Несъмнено е обаче, че тези запитващи органи, квалифицирани от Съда като „юрисдикции“ по смисъла на член 267 ДФЕС, изпълняват функции в производства, които имат в пълна степен правораздавателен характер, както е посочено в точка 28 от настоящото решение.
- 34 Що се отнася до разглежданото производство за изпълнение на вземания за възнаграждения обаче случаят не е такъв, доколкото по силата на член 34, параграф 2 и член 35, параграф 2 от ЛЕС това производство е извън националната правораздавателна система. Всъщност, от една страна, образуването на това производство не представлява пречка поради висящ процес да се сезира отделно юрисдикция по общия ред в установително съдебно производство или заповедно производство и не е основание за недопустимост на исканията, които могат да бъдат направени успоредно или последователно пред подобна юрисдикция, и от друга страна, постановлението, с което се слага край на това производство, наподобява административно решение, тъй като е окончателно и подлежи на незабавно изпълнение, без да се допуска обжалване по съдебен ред, и същевременно не притежава качествата на съдебно решение, по-специално силата на пресъдено нещо (вж. по аналогия решение от 19 декември 2012 г., *Epitropos tou Elegktikou Synedriou*, C-363/11, EU:C:2012:825, т. 27 и 28).
- 35 От тези съображения следва, че както посочва запитващият орган в третия си въпрос и както е констатирал *Tribunal Constitucional* (Конституционният съд) в своето решение № 58/2016 от 17 март 2016 г., разглежданото производство за изпълнение на вземания за възнаграждения има характер на административно производство и не може да се приеме, че в това производство *Secretario Judicial* изпълнява правораздавателна функция.
- 36 Впрочем в този контекст е необходимо да се отбележи, че *Secretario Judicial* (съдебният секретар) не отговаря и на критерия за независимост, посочен в точка 27 от настоящото решение.
- 37 В това отношение следва да се припомни, че изискването за независимост на запитващия орган има два аспекта. Първият аспект, който е външен, предполага, че посочената инстанция упражнява функциите си напълно самостоятелно, без да е йерархично обвързана или да е подчинена на когото и било и без да получава нареждания или инструкции от какъвто и да било вид (вж. решения от 17 юли 2014 г., *Torresi*, C-58/13 и C-59/13, EU:C:2014:2088, т. 22 и от 6 октомври 2015 г., *Consorti Sanitari del Maresme*, C-203/14, EU:C:2015:664, т. 19), като по този начин е защитена от външна намеса или натиск, които могат да застрашат независимостта на членовете ѝ при вземане на решение по повдигнатите пред тях спорове (вж. решения от 19 септември 2006 г., *Wilson*, C-506/04, EU:C:2006:587, т. 51, от 9 октомври 2014 г., *TDC*, C-222/13, EU:C:2014:2265, т. 30 и от 6 октомври 2015 г., *Consorti Sanitari del Maresme*, C-203/14, EU:C:2015:664, т. 19).
- 38 Вторият аспект, който е вътрешен, е свързан с понятието за непристрастност и се отнася до спазването на еднаква дистанция със страните по спора и съответните им интереси с оглед на предмета на спора. Този аспект изисква запазването на обективност и липсата на всякакъв интерес от изхода на спора извън строгото прилагане на правната норма (вж. по-специално решения от 19 септември 2006 г., *Wilson*, C-506/04, EU:C:2006:587, т. 52, от 9 октомври 2014 г., *TDC*, C-222/13, EU:C:2014:2265, т. 31 и от 6 октомври 2015 г., *Consorti Sanitari del Maresme*, C-203/14, EU:C:2015:664, т. 20).
- 39 В случая е безспорно, че когато *Secretario Judicial* (съдебният секретар) провежда производства за изпълнение на вземания за възнаграждения, той отговаря на изискването за независимост, разглеждано в неговия вътрешен аспект, тъй като изпълнява задачите си напълно обективно и непристрастно по отношение на страните по спора и на съответните им интереси с оглед на предмета на спора.

- 40 Все пак е несъмнено и че при провеждането на тези производства Secretario Judicial (съдебният секретар) не отговаря на това изискване, разглеждано в неговия външен аспект, който изисква отсъствие на йерархична връзка или на връзка на подчинение спрямо което и да било образуване, което може да му дава нареждания или инструкции.
- 41 Всъщност, както отбелязва испанското правителство в писменото си и устното си становище, от член 452, параграф 1, член 465, параграфи 6 и 8 и член 467 от LOPJ, както и от член 3 и член 16, буква h) от Кралски декрет 1608/2005 следва, че при упражняване на всички свои функции Secretario Judicial получава инструкции от прекия си ръководител, който е длъжен да изпълнява освен когато упражнява удостоверителните си правомощия, а именно удостоверяването на процесуални документи и доказателства, както и на факти с процесуални последици, или когато предприема действия за организиране и ръководене на процеса. Така от преписката по делото пред Съда е видно, че съгласно действащото испанско законодателство Secretario Judicial (съдебният секретар) провежда разглежданите производства за изпълнение на вземания за възнаграждения, като спазва принципите на единно действие и на йерархична зависимост.
- 42 От всички изложени по-горе съображения следва, че в разглежданото производство за изпълнение на вземания за възнаграждения Secretario Judicial (съдебният секретар) не представлява „юрисдикция“ по смисъла на член 267 ДФЕС, като при това не е необходимо да се проверява дали този орган отговаря на останалите критерии, изброени в точка 27 от настоящото решение, позволяващи да се направи такава преценка. Следователно Secretario Judicial (съдебният секретар) не е оправомощен да отправи преюдициално запитване до Съда. Такова запитване може да отправи евентуално съдът по изпълнението, който е компетентен да разпорежи принудителното изпълнение на вземането за дължимата сума и е длъжен да разгледа при необходимост служебно възможния неравноправен характер на договорна клауза, съдържаща се в договора, сключен между съдебен пълномощник или адвокат и неговия клиент (вж. в този смисъл решения от 1 октомври 2015 г., ERSTE Bank Hungary, C-32/14, EU:C:2015:637, т. 59 и от 18 февруари 2016 г., Finanzmadrid EFC, C-49/14, EU:C:2016:98, т. 55).
- 43 При това положение следва да се приеме, че Съдът няма компетентност да се произнесе по преюдициалното запитване, отправено от Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (съдебен секретар на специализирания съд за дела, свързани с насилието върху жени, град Тераса, Испания).

### **По съдебните разноски**

- 44 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващия орган, последният следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

**Съдът на Европейския съюз няма компетентност да отговори на въпросите, поставени от Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (съдебен секретар на специализирания съд за дела, свързани с насилието върху жени, град Тераса, Испания).**

Подписи